

Regeringen har sagt, at der er brug for et lynindgreb for at redde dansk økonomi. Betalingsbalancen truer med at gå i rødt. Det er ærindet, det er overskriften for regeringens pinsepakke. Men hvad er det så, man leverer? Ren og skær fordelingspolitik bragt frem af misundelse, fra Enhedslistens side had vendt mod rige personer. Enhver, der tjener over 250.000 kr., er rige set med Enhedslistens øjne.

Vi tillader os at fastholde regeringen på det, den selv siger, nemlig at der er behov for at styrke betalingsbalancen, øge opsparringen i det danske samfund.

Og hvad er det så, regeringen gør? Ja, regeringen fjerner nogle af de gulerødder, der i forvejen eksisterer, for den private opsparring. Regeringens egne tal fortæller, at samlet vil alene det forslag omkring kapitalpensionen føre til et tab på 6 mia. kr. i opsparring. Og regeringen siger, at der er behov for det modsatte.

Derfor er vi så uforstående over for det forslag, og det er vi, fordi vi ikke vil acceptere, at der er behov for et lynindgreb båret alene af et hensyn, et ideologisk hensyn, gående på omfordeling i dette samfund.

Vi vil acceptere, der er behov for et indgreb af hensyn til betalingsbalancen, forebyggelse af overophedning af dansk økonomi, forebyggelse af flaskehalse. Men det er jo i virkeligheden ikke det, regeringen forfølger, og det er blevet tydeliggjort, når man læser pinsepakkens indhold.

Så vil jeg gerne sige til hr. Jacob Buksti, at hr. Jacob Buksti udmærket ved, at Det Konservative Folkeparti sammen med Venstre gik til forhandlingerne ud fra et reelt ønske om at indgå i et samarbejde med regeringen. Men regeringen havde valgt side; man nåede aldrig til noget, der mindede om reelle forhandlinger, og hr. Jacob Buksti har jo sådan set allerede indrømmet det tidligere på dagen, så vi behøver ikke at bruge mere tid på det.

Hr. Klaus Hækkerup spørger til Det Konservative Folkepartis holdning til kommuneaftalerne. Jeg går ud fra, hr. Klaus Hækkerup var til stede i Finansudvalget i går, hvor sagen blev behandlet. Det Konservative Folkeparti afstod fra at stemme til kommuneaftalerne, fordi der i kommuneaftalerne ligger en skjult skatteskrue.

Vi er enige i, der er behov for en stram styring af de offentlige udgifter, herunder også en stram styring af de kommunale udgifter. Den kommunale verden, amter og primærkommu-

ner, tegner sig jo immervæk for to tredjedele af den samlede offentlige økonomi, så der er behov for en markant styring også dér.

Nu er min tid udløbet, jeg må vende tilbage til de øvrige senere.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Fru Pia Christmas-Møller lagde i sin tale vægt på, at det var så underligt, at regeringen lavede aftaler med partier, der stemte nej til Amsterdamtraktaten.

Jeg kunne vel ikke få at vide fra Det Konservative Folkeparti, hvad de to ting har med hinanden at gøre. Er det sådan, at fordi man har en særlig holdning ved en folkeafstemning, så skal det have konsekvenser for det øvrige parlamentariske arbejde, eller hvordan skulle det egentlig forstås?

Er sandheden ikke, hvis vi i stedet for begynder at se på det her sagligt, at det ikke var muligt at få De Konservative med til den nødvendige politik? Regeringens vurdering var, at det ville være nødvendigt at gribe ind over for husprisernes himmelflugt. Er sandheden ikke, at De Konservative i den valgkamp, der fandt sted i marts måned, og i det hele taget har lagt så meget prestige i at skulle forgyldte boligejerne på enhver mulig måde, at det ville være umuligt at få De Konservative med til noget som helst, der satte ind over for denne problemstilling? Er sandheden ikke den?

Og så for det tredje: Når man hørte talen fra fru Pia Christmas-Møller om denne moralsk anløbne, denne forfærdelige, denne dobbeltmoraliske regering, så forstår jeg ikke, at De Konservative til stadighed byder sig til i forhold til regeringen. Hvordan kan man da byde sig til over for en regering, der er så forfærdelig? Jeg må sige til fru Pia Christmas-Møller, at det kan jeg ikke forstå i mit lille hoved.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Fru Pia Christmas-Møller viste i sin tale stor sympati for de svage grupper, der bliver ramt af regeringens politik. Det samme gjorde fru Ulla Tørnæs.

Nu vil vi gerne i Fremskridtspartiet have fundet ud af, om de virkelig svage grupper har fru Pia Christmas-Møllers og andres interesse, og jeg skal derfor fremsætte følgende: